

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2021 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie
w składzie następującym:

Przewodnicząca	sędzia WSA Katarzyna Matczak (spr.)
Sędziowie	sędzia WSA Alicja Jaszcak - Sikora
	sędzia WSA Tadeusz Lipiński

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 23 marca 2021 r.
sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego w Pieszku
na uchwałę Rady Miejskiej Ruciane - Nida
z dnia 30 maja 2018 r. nr LV/469/2018
w sprawie przyjęcia „Regulaminu przyznawania stypendium Burmistrza Miasta
i Gminy Ruciane - Nida w ramach lokalnego programu wspierania edukacji
uzdolnionych dzieci i młodzieży z terenu Gminy Ruciane - Nida, sapere aude”
stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w części dotyczącej
§ 6 ust. 3, § 10 ust. 2 i ust. 3, § 11, § 15 załącznika do uchwały.

Na oryginale właściwe podpisy

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
STARSZY REFERENT

Małgorzata Gajda

UZASADNIENIE

Rada Miejska Ruciane-Nida w dniu 30 maja 2018 r. podjęła uchwałę Nr LV/469/2018 w sprawie przyjęcia "Regulaminu przyznawania stypendium Burmistrza Miasta i Gminy Ruciane-Nida w ramach lokalnego programu wspierania edukacji uzdolnionych dzieci i młodzieży z terenu Gminy Ruciane-Nida, sapere aude". Uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 lit. „a” oraz art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 z późn. zm.), dalej jako: „u.s.g.” oraz art. 90 lit. „t” ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 2198, z późn. zm.), dalej jako: „u.s.o.”

W skardze wniesionej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, Prokurator Rejonowy w Pisz (dalej jako: „Skarżący”, „Prokurator”) wniósł o stwierdzenie nieważności ww. uchwały wraz z jej załącznikiem w części dotyczącej: § 6 ust. 3; § 10 ust. 2 i 3; § 11; § 15 załącznika do uchwały.

Zaskarżonej uchwale Prokurator zarzucił istotne naruszenie prawa, tj.

- art. 90t ust. 4 u.s.o. poprzez wskazanie w Rozdziale 2 § 6 ust. 3 załącznika do uchwały dodatkowego kryterium, tj. związanego z uzyskaniem przez ucznia co najmniej bardzo dobrej oceny z zachowania,

- art. 90t ust. 4 u.s.o., poprzez wskazanie w Rozdziale 4 § 10 ust. 3 załącznika do uchwały, że wysokość stypendium uzależniona będzie od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Ruciane-Nida, po uwzględnieniu liczby pozytywnie rozpatrzonych wniosków, skali osiągnięć uczniów oraz typu szkoły, do jakiej uczęszczają,

- art. 90t ust. 4 u.s.o., poprzez wprowadzenie w Rozdziale 4 § 10 ust. 2 i § 11 załącznika do uchwały nałożenia obowiązku powołania komisji i zasięgania jej opinii, przez co narzuciła organowi wykonawczemu gminy sposób, w jaki będzie wykonywał zaskarżoną uchwałę, ponadto przyznała komisji odpowiednie uprawnienia i zadania do realizacji i określiła podmioty wchodzące w skład komisji,

- art. 90t ust. 4 u.s.o. poprzez przeniesienie w Rozdziale 5 § 15 załącznika do uchwały delegacji ustawowej na inny organ spraw nieuregulowanych w uchwale.

Wskazano, że skarżoną uchwałę poprzedzono przyjęciem Lokalnego Programu wspierania Edukacji Uzdolnionych Dzieci i Młodzieży z Gminy Ruciane – Nida.

Wskazano, że z ugruntowanego orzecznictwa wynika, że organy gminy winny treść swoich regulacji dostosować ściśle do zakresu przyznanego im upoważnienia

i przysługujących kompetencji wynikających z ich zadań. Treść art. 90t ust. 4 u.s.o. nie przyznaje kompetencji do wskazania dodatkowego kryterium tj. związanego z uzyskaniem co najmniej bardzo dobrej oceny z zachowania. Taki zapis uzależniający przyznanie stypendium Rada zwała w rozdziale 2 § 6 ust. 3 załącznika do skarżonej uchwały. Zgodnie z art. 90 t ust. 1 pkt 2 w zw. z ust. 4 u.s.o. jedynie kategoria bycia uczniem uzdolnionym posiadającym konkretne osiągnięcia i wyniki w nauce powinna stanowić podstawę do wsparcia jego edukacji.

Podniesiono, że w rozdziale 4 § 10 ust. 3 załącznika do uchwały stwierdzono, że wysokość stypendium uzależniona będzie od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Ruciane - Nida (dalej jako: „Burmistrz”), po uwzględnieniu liczby pozytywnie rozpatrzonych wniosków, skali osiągnięć uczniów oraz typu szkoły, do jakiej uczęszczają, tym samym sędziowska kompetencja przyznane jej na mocy art. 90t ust.4 u.s.o. do ustalenia wysokości stypendium na organ wykonawczy. Upoważnienie zawarte we wskazanym przepisie oznacza konieczność ustalenia w uchwale wysokości przyznanych stypendiów (tak w wyrokach: WSA w Gliwicach z 2 lipca 2019 r. sygn. akt III SA/GI 426/19, czy WSA w Poznaniu z 6 lutego 2019 r. sygn. IV SA/Po 1061/18).

Skarżący podniósł nadto, że niezgodne z prawem są zapisy rozdziału 4 § 10 ust. 2 i § 11 załącznika do uchwały, w którym zobowiązano Burmistrza do powołania komisji i zaciągania jej opinii, przez co narzuciła mu sposób, w jaki będzie wykonywał zaskarżoną uchwałę, poza tym przyznała komisji odpowiednie uprawnienia i zadania do realizacji i określiła podmioty wchodzące w skład komisji. Podniesiono, że w zakresie pojęcia „warunków i trybu” nie mieści się kompetencja do przyznania komisji stypendialnej prawa do uczestniczenia w sformalizowany sposób w procedurze przyznawania stypendiów.

Nadto podkreślono, że do wyłącznej kompetencji gminy należy określenie wszelkich warunków, od spełnienia których zależeć będzie skuteczne przyznanie stypendium dla zdolnego ucznia oraz ustalenie porządku jego przyznawania. Tym samym niedopuszczalne jest przenoszenie delegacji ustawowej na inny organ przez Radę w przypadku wskazanym w uchwale w rozdziale 5 § 15 załącznika do uchwały.

W odpowiedzi na skargę pełnomocnik organu wskazał, że nie uznaje podniesionych zarzutów. Skarżona uchwała została podjęta w ramach lokalnego programu wspierania edukacji z terenu Gminy Ruciane-Nida. Program wspierania edukacji uzdolnionych dzieci i młodzieży jest programem o charakterze motywacyjnym dlatego nie można uznać

zarzutu, że § 6 ust. 3; § 10 ust. 2 i 3; § 11; § 15 załącznika do uchwały w sposób rażący naruszały art. 90 lit. „t” ust. 4 u.s.o. W ocenie organu szczegółowe warunki udzielania pomocy, o których mowa we wskazanym przepisie dotyczą technicznych aspektów udzielania pomocy prawnej, między innymi takich jak wskazanie organów i sposobu udzielania pomocy. Natomiast ograniczenie dotyczące formy i zakresu pomocy dotyczy określenia, czy pomoc będzie udzielana w formie pieniężnej, czyli gotówkowej, czy przedmiotowej, czyli rzeczowej. Nadto w jakim zakresie nastąpi pomoc, np. między innymi poprzez refundację bądź pokrywanie poniesionych kosztów, indywidualny przydział określonych środków rzeczowych, a także w jakiej wysokości. Niezasadny pozostaje zarzut co do zapisu § 10 ust. 3 załącznika do uchwały, bowiem ustawodawca dopuszcza możliwość ustalenia wysokości stypendium. Wyjaśniono, że uprawnienia komisji stypendialnej polegają na opiniowaniu wniosków o przyznanie stypendium, natomiast podjęcie decyzji w indywidualnej sprawie o przyznanie świadczenia oraz ustalenie konkretnej wysokości tego świadczenia należy do wyłącznej kompetencji Burmistrza.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie zważył, co następuje.

Zgodnie z przepisem art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2021 r., poz. 137) sąd administracyjny sprawuje wymiar sprawiedliwości, w zakresie swojej właściwości, m.in. przez kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Natomiast stosownie do art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.), dalej jako: „p.p.s.a.”, kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie m.in. w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej.

W tym miejscu należy wskazać, że złożona w niniejszej sprawie skarga została przez Sąd rozpoznana na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym, stosownie do art. 119 pkt 2 p.p.s.a., który stanowi, że sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli strona zgłosi wniosek o skierowanie sprawy do rozpoznania w trybie uproszczonym, a żadna z pozostałych stron w terminie czternastu dni od zawiadomienia o złożonym wniosku nie zażąda przeprowadzenia rozprawy. W niniejszej sprawie wniosek o skierowanie sprawy do rozpoznania w trybie uproszczonym złożony został przez

Sygn. akt II SA/OI 119/21

skarżącego Prokuratora w piśmie procesowym z dnia 26 lutego 2021 r., natomiast organ w piśmie procesowym z dnia 9 marca 2021 r. podzielił to stanowisko wnosząc o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym.

W pierwszej kolejności wyjaśnić pozostaje, że - zgodnie z art. 147 p.p.s.a. - sąd uwzględniając skargę na uchwałę stwierdza nieważność uchwały w całości lub w części albo stwierdza, że uchwała wydana została z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie jej nieważności. Wprowadzając sankcję nieważności, jako następstwo naruszenia prawa, ustawodawca nie określił rodzaju naruszenia prawa, które prowadziłyby do zastosowania tej sankcji. Wobec tego konieczne jest odniesienie się do przepisów ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713), dalej jako: „u.s.g.”, gdzie zostały przewidziane dwa rodzaje naruszeń prawa - istotne lub nieistotne (art. 91 u.s.g.). Przepis art. 91 ust. 1 zdanie pierwsze u.s.g. stanowi, że uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. W przypadku nieistotnego naruszenia prawa, organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, ograniczając się do wskazania, że uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa (art. 91 ust. 4 u.s.g.). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych oraz stanowiskiem doktryny, do istotnych wad uchwały, które skutkować będą stwierdzeniem jej nieważności należy: naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję organów samorządu do podejmowania uchwał, naruszenie podstawy prawnej podjętej uchwały, naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego poprzez wadliwą ich interpretację oraz przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (por. wyrok NSA z 11 lutego 1998 r., sygn. akt II SA/Wr 1459/97, LEX nr 33805., wyrok NSA z 23 kwietnia 2020 r., sygn. akt II OSK 1699/19, dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod adresem: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>, dalej jako: „CBOSA”; Z. Kmiecik, M. Stahl, Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego, "Samorząd terytorialny" 2001, z. 1-2, s. 101-102).

W przedmiotowej sprawie kontroli sądowej została poddana uchwała Rady Miejskiej Ruciane-Nida z dnia 30 maja 2018 r. Nr LV/469/2018 w sprawie przyjęcia "Regulaminu przyznawania stypendium Burmistrza Miasta i Gminy Ruciane-Nida w ramach lokalnego programu wspierania edukacji uzdolnionych dzieci i młodzieży z terenu Gminy Ruciane-Nida, sapere aude", dalej zwana: „uchwałą o stypendium”.

Dokonując kontroli wskazanej uchwały w oparciu o wyżej podane kryterium Sąd

uznał, że skarga zasługuje na uwzględnienie w zakresie zarzutów skargi dotyczących § 6 ust. 3; § 10 ust. 2 i 3; § 11; § 15 załącznika do uchwały.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w podstawie prawnej uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 14 lit. a) u.s.g. Zgodnie z tą regulacją do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie zasad udzielania stypendiów dla uczniów i studentów. Przepis ten ma charakter ogólny i jednocześnie odsyłający, co oznacza, że kompetencje do podejmowania rozstrzygnięć dotyczących konkretnych zagadnień muszą być określone w ustawie szczególnej. Powołany przepis może więc stanowić podstawę prawną rozstrzygania wskazanych kwestii tylko łącznie z inną normą prawną o randze ustawowej. Podstawa taka może być zawarta w ustawie o samorządzie gminnym lub w ustawach szczególnych. Aktualna pozostaje teza wyrażona w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 29 maja 2009 r. (sygn. akt I OSK 178/09; dostępny w CBOSA), że wprawdzie z literalnego brzmienia art. 18 ust. 2 pkt 14 „a” u.s.g. można wywnioskować upoważnienie dla rady gminy do działania we wskazanym w nim zakresie, to art. 18 ust. 2 pkt 14 „a” tej ustawy trzeba jednakże odczytywać w związku z zamkniętym katalogiem zamieszczonym w art. 40 ust. 2 ustawy. Łączne odczytanie tych przepisów prowadzi do wniosku, że dopiero przepis w ustawie szczególnej może być podstawą prawną dla podjęcia przez radę gminy przedmiotowej uchwały. Nie ulega wątpliwości, że zaskarżona uchwała - jako podjęta na podstawie art. 90 lit. t) ust. 4 ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz.U. z 2017, poz. 2198) dalej: „u.s.o.”, a zatem określająca szczegółowe warunki udzielania pomocy dzieciom i młodzieży, formy i zakres tej pomocy, w tym stypendia dla uzdolnionych uczniów oraz tryb postępowania w tych sprawach - jest aktem prawa miejscowego (por. wyrok NSA z 27 lutego 2018 r., sygn. I OSK 2728/17, CBOSA). Jak bowiem trafnie zauważa się w orzecznictwie, dla zakwalifikowania danej uchwały do aktów prawa miejscowego, decydującym jest również fakt, że regulacja ta będzie obowiązywała na terenie jednostki samorządu terytorialnego kształtując w sposób bezpośredni prawa i obowiązki pewnej kategorii potencjalnych adresatów (zob. wyrok NSA z 11 października 2011 r., II OSK 1497/11, CBOSA). Jako akt prawa miejscowego, zaskarżona uchwała należy do kategorii aktów, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 p.p.s.a., zaskarżalnych do sądu administracyjnego.

Powyższe ustalenia skutkują stwierdzeniem, że uchwała ta, jako akt prawa miejscowego, nie powinna wykraczać poza zakres ustawowego upoważnienia zawartego

Sygn. akt II SA/OI 119/21

w art. 90 lit. t) ust. 4 u.s.o. Tego rodzaju wada legislacyjna, jak wskazano wyżej, stanowi bowiem przypadek „sprzeczności z prawem” w rozumieniu art. 91 ust. 1 zd. 1 u.s.g.

Stosownie do art. 90 lit. t) ust. 4 u.s.o. w przypadku przyjęcia programów, o których mowa w ust. 1, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa szczegółowe warunki udzielania pomocy dzieciom i młodzieży pobierającej naukę na terenie danej jednostki samorządu terytorialnego bez względu na miejsce zamieszkania, formy i zakres tej pomocy, w tym stypendia dla uzdolnionych uczniów oraz tryb postępowania w tych sprawach, uwzględniając w szczególności przedsięwzięcia sprzyjające eliminowaniu barier edukacyjnych, a także osoby lub grupy osób uprawnione do pomocy oraz potrzeby edukacyjne na danym obszarze.

Przytoczony przepis *expressis verbis* stanowi, że stypendium jest formą wsparcia adresowaną do „uczniów uzdolnionych”. Zatem w świetle uregulowania art. 90 lit. t) ust. 4 w zw. z ust. 1 pkt 2 u.s.o. jedynie kryterium bycia uczniem uzdolnionym posiadającym konkretne osiągnięcia lub wyniki w nauce, powinno stanowić podstawę do wsparcia jego edukacji. Powołane przepisy nie wskazują na inne kryteria, czy też cechy, które pozwalałyby na rozróżnianie uczniów. Szczegółowe warunki udzielania stypendium powinny być ustalone w taki sposób, aby zapewnić realizację wsparcia uczniów uzdolnionych bez ich różnicowania według innych kryteriów, niż ustalone w ustawie, kryterium „wspierania edukacji uzdolnionych dzieci i młodzieży”. Zatem zasadny jest zarzut Prokuratora co do naruszającego prawo zapisu § 6 ust. 3 załącznika do uchwały, który w odniesieniu do stypendium za wybitne osiągnięcia w dziedzinie sportu wprowadził dodatkowe kryterium osiągnięcia odpowiedniego wyniku w nauce oraz oceny z zachowania na poziomie co najmniej bardzo dobrym. Skoro lokalny prawodawca rozróżnił trzy kategorie dzieci i młodzieży uprawnionej do otrzymywania stypendium za wyniki w nauce (§ 4 załącznika do uchwały), za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej i upowszechniania kultury (§ 5 załącznika do uchwały) oraz za wybitne osiągnięcia w dziedzinie sportu (§ 6 ust. 1 załącznika do uchwały), to nie można było w odniesieniu do ostatniej kategorii uprawniającej do otrzymania stypendium za wybitne osiągnięcia w dziedzinie sportu dołożyć inne kryterium jak chociażby, wynik z zachowania czy średnią ocen.

W rozpoznawanej sprawie analizując zaskarżoną uchwałę Prokurator zarzucił nadto, że § 10 ust. 2 i § 11 załącznika do uchwały wykraczają poza uprawnienie

wynikające z upoważnienia ustawowego. Pozostaje wyjaśnić, że faktycznie art. 18 ust. 2 pkt 14 lit. a) u.s.g., czy też art. 90 lit. t) ust. 4 u.s.o. nie zawierają normy kompetencyjnej upoważniającej radę gminy do zobowiązania Burmistrza czyli organu wykonawczego do powołania komisji, która miałaby za zadanie rozpatrywać wnioski o przyznanie stypendium oraz zasięgania opinii Komisji Rady Miasta i Gminy Ruciane-Niża ds. Oświaty, Kultury i Sportu przed przyznaniem stypendium.

Zatem uchwała Rady Miejskiej Ruciane - Nida zobowiązująca Burmistrza Miasta i Gminy Ruciane - Nida do określonego działania w zakresie powołania komisji rozpatrującej wnioski o przyznanie stypendium (§ 11 ust. 1 załącznika), składu komisji (§ 11 ust. 2 załącznika), uprawnienia każdego członka komisji (§ 11 ust. 3 załącznika), kworum liczby członków biorących udział w posiedzeniu komisji oraz forma dokumentowania obrad komisji (§ 11 ust. 5 załącznika) przekracza upoważnienie ustawowe stanowiąc niedopuszczalną ingerencję w kompetencję organu wykonawczego gminy naruszając jednocześnie rozdział kompetencji organów gminy wynikający z u.s.g. W takim samym zakresie ingeruje w uprawnienie organu wykonawczego zobowiązując go do uzyskania opinii Komisji Rady Miasta i Gminy Ruciane-Nida ds. Oświaty, Kultury i Sportu.

Na marginesie Sąd dostrzega, że wprawdzie ustawa o systemie oświaty nie przewiduje powołania komisji weryfikującej wnioski o przyznanie nagród czy stypendium, jednakże takie uprawnienie należy do wyłącznej kompetencji organu wykonawczego gminy, w przypadku uznania, że powołanie takowej komisji przyczyni się do prawidłowego wykonywania uchwały. Innymi słowy, powołanie komisji z przyznaniem jej uprawnień w zakresie rozpoznania wniosków o przyznanie stypendium pozostaje tylko i wyłącznie formą pomocy dla organu wykonawczego gminy w zakresie realizacji pomocy, o której mowa w art. 90 lit. t) ust. 4 u.s.o. O jej utworzeniu wbrew zapisom skarżonej uchwały może jednak zdecydować sam organ wykonawczy, nie jest to natomiast uprawnienie lokalnego prawodawcy.

Także należy podzielić stanowisko Skarżącego w zakresie wadliwego skonstruowania uprawnienia zapisanego w § 10 ust. 3 załącznika do uchwały, zgodnie z którym "wysokość stypendium uzależniona będzie od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Ruciane-Nida, po uwzględnieniu liczby pozytywnie rozpatrzonych wniosków, skali osiągnięć uczniów oraz typu szkoły, do jakiej uczęszczają." Z treści art. 90 lit. t) ust. 4

Sygn. akt II SA/OI 119/21

u.s.o. wynika, że to rada gminy określa „formy i zakres tej pomocy”. Zatem do prerogatywy rady należy ustalenie czy pomoc w postaci stypendium będzie miała charakter pomocy rzeczowej czy też pieniężnej oraz jej zakres pod pojęciem, którego bez wątpienia znajduje się wskazanie wysokości pomocy pieniężnej. Zatem w skarżonej uchwale brak określenia zakresu przyznawanej pomocy tj. wysokości stypendium, przy jednoczesnym scedowaniu tego uprawnienia na organ wykonawczy, tj. Burmistrza Miasta i Gminy Ruciane - Nida, stanowi naruszenie prawa. Zdaniem składu orzekającego Sądu art. 90 lit. t) ust. 4 u.s.o. nie przyznaje organowi wykonawczemu gminy uprawnienia do określania wysokości stypendium, „po uwzględnieniu liczby pozytywnie rozpatrzonych wniosków, skali osiągnięć uczniów oraz typu szkoły, do jakiej uczęszczają.” Reasumując Sąd stwierdził nieważność § 10 ust. 3 załącznika do uchwały.

Na uwzględnienie zasługuje nadto zarzut Prokuratora dotyczący niezgodności z prawem - niedopuszczalnego przeniesienia delegacji ustawowej na organ wykonawczy gminy - zapisu § 15 załącznika do uchwały, zgodnie z którym „w sprawach nieuregulowanych w regulaminie decyzje podejmuje Burmistrz Miasta i Gminy Ruciane-Nida”. Delegacja zawarta w art. 90 lit. t) ust. 4 u.s.o. obejmuje uprawnienie organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do określenia szczegółowych warunków, form i zakresu pomocy oraz trybu postępowania w tych sprawach. Oznacza powyższe, że do wyłącznej kompetencji rady gminy należy określenie wszelkich warunków, od spełnienia których zależeć będzie przyznanie stypendium dla uzdolnionych dzieci i młodzieży oraz określenie porządku jego przyznawania. Tym samym niedopuszczalne pozostaje przenoszenie tej delegacji ustawowej na inny organ, jak uczyniono to w zapisie § 15 załącznika do uchwały, stąd konieczność stwierdzenia jego nieważności.

Mając powyższe na względzie Sąd, na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a., orzekł jak w sentencji wyroku, stwierdzając nieważność § 6 ust. 3, § 10 ust. 2 i ust. 3, § 11 oraz § 15 załącznika do skarżonej uchwały.

Na oryginale właściwe podpisy

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

STARSZY REFERENT

Małgorzata Gaida
Małgorzata Gaida